

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 482/2026
22.04.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене - адвоката Милоша Јосиповића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Књажевцу К 56/25 од 13.10.2025. године и Вишег суда у Зајечару Кж1.6/26 од 06.02.2026. године, у седници већа одржаној дана 22.априла 2026. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Милоша Јосиповића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Књажевцу К 56/25 од 13.10.2025. године и Вишег суда у Зајечару Кж1.6/26 од 06.02.2026. године, у односу на повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Књажевцу К 56/25 од 13.10.2025. године окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ, за које дело јој је применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљена у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљена је обавезана на плаћање паушала суду и трошкова поступка оштећеном ББ, у износима наведеним у изреци првостепене пресуде, а оштећени је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Зајечару Кж1.6/26 од 06.02.2026. године одбијена је као неоснована жалба окривљене АА, а пресуда Основног суда у Књажевцу К 56/25 од 13.10.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА - адвокат Милош Јосиповић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, с тим што из образложења произилази да указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП бранилац окривљене у поднетом захтеву наводи да радње због којих је окривљена оглашена кривом не садрже сва битна обележја кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. КЗ обзиром да из изреке пресуде не произилази да је окривљена речима наведеним у изреци упутила озбиљну и конкретну претњу која је објективно подобра да изазове осећај угрожености за живот или тело оштећеног, те да у њеним радњама евентуално стоје сви битни елементи кривичног дела увреде из члана 170. став 1. КЗ, јер је неспретно покушала да увреди оштећеног.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

По оцени Врховног суда, у радњама окривљене АА, стичу се сва обележја, како објективна, тако и субјективна, кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ, због ког је оглашена кривом. Ово стога што речи наведене у изреци пресуде „...бројао си два, сада бројиш једно, а бројаћеш и нула“, које је окривљена упутила оштећеном критичном приликом, знајући при томе да му је у претходном периоду у саобраћајној несрећи настрадала ћерка и да има још једно дете, посматране у целини и у контексту разлога упућивања оштећеном, представљају озбиљну и конкретну претњу, која је код њега изазвала осећај страха и животне угрожености за његову другу ћерку, а о томе због чега налази да је реч о озбиљној претњи у смислу члана 138 КЗ, другостепени суд је на страни два став 7. и страни три став 1. образложења своје одлуке, изнео јасне и исцрпне разлоге, које Врховни суд у свему прихвата као правилне, те на ове разлоге упућује, сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

Из наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене, у делу у којем се указује да у радњама окривљене не стоје сва битна обележја кривичног дела из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ, већ битни елементи кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, те да су нижестепене пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, од стране Врховног суда оцењени су неоснованим.

У осталом делу, исти захтев одбачен је као недозвољен, обзиром да у осталом делу захтева бранилац окривљене истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП и полемише са постојањем умишљаја код окривљене и са образложењем изнетим у другостепеној пресуди, па како наведена повреда у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко браниоца због повреде закона, то је Врховни суд поднети захтев у овом делу одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић